

Dyrstidslov, vi hidtil har arbejdet paa. Jeg kan altsaa tilsige mit Partis Tilslutning til Lovforslaget, selv om vi paa adskillige Punkter kunde ønske, at det var gaaet videre, navnlig i Retning af at aabne Kommunerne Adgang til Iværksættelse af større prisregulerende Foranstaltninger. Bestemmelsen i § 2 indskrænkes betydeligt ved den Grænse, der er sat for det Bidrag, der ydes af Staten. Da dette Bidrag ikke maa overstige 1 Mill. Kr., vil alt, hvad der efter § 2 kan ydes, blive 3 Mill. Kr., det vil sige gennemsnitlig ikke mere end 1 Kr. pr. Individ, og med de Prisstigninger, vi har oplevet, kan der neppe gennemføres ret megen Prisregulering for den Sum, og jeg tror heller ikke, at det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) derfor behøver at være meget ængstelig for, at Kommunerne skal have store Vanskeligheder paa Grund af denne Bestemmelse i § 2. Den tillader nemlig ikke at gaa til ret store og gennemgribende Prisforanstaltninger, hvortil Statstilskud kan erholdes.

Det har været mig en Glæde at se, at man i Folketingets Betænkning har henledet Opmærksomheden paa de alderdomsunderstøttede, og jeg vil haabe, at man rundt i Kommunerne vil lægge Mærke til, at man fra Folketingets Side har udtalt sig om de alderdomsunderstøttede, for er der noget Sted, hvor Trykket af Dyrstiden ganske sikkert føles, er det netop i den Kreds. De alderdomsunderstøttedes Hjælp burde ganske sikkert være forhøjet med mindst 50 pCt. af, hvad den var før Krigen. Hvorvidt noget saadant har fundet Sted, trivler jeg i høj Grad om, men jeg haaber efter denne Henstilling fra Folketingets Side til Indenrigsministeren, at man omkring i Kommunerne vil tage sig af denne Sag og hjælpe de alderdomsunderstøttede i den Grad, som de bør hjælpes. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Indenrigsministeren (Rode): De to ærede Medlemmer, der talte før, det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) og 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), tror jeg nok det var, har begge udtalt Ønsket om, at et Lovforslag af en saa omfattende Art og med saa fyldige Oplysninger kunde blive forelagt Rigsdagen saa tidligt, at Medlemmerne kunde udnytte Oplysningerne, og at deres Arbejde med Lovforslaget ikke skulde blive alt for forhastet. Ingen skal mere end jeg fuldt ud anerkende Berettigelsen af de Ytringer, som

saaledes er fremkommet, og jeg beder ærede Medlemmer være forvissede om, at jeg har bestræbt mig til det yderste for at fremsætte dette Lovforslag saa tidligt som muligt. Men to Omstændigheder har medført dets sene Fremkomst. Den ene har været Nødvendigheden af at tilvejebringe Oplysninger om, hvorledes den gældende Lov har virket for derigennem at kunne foreslaa de Ændringer, som man maatte finde ønskelige. Hvor meget Kommunerne har at gøre, hvilket det ærede 2det Medlem for 3die Kreds ogsaa kom ind paa, fremgaar ogsaa deraf, at det allerede var den 4. August 1916, at Indenrigsministeriet begyndte at indsamle disse Oplysninger fra Kommunerne, og at de først er indkommet saa sent, at den statistiske Bearbejdelse af Lovforslaget har kunnet foreligge, umiddelbart forinden Lovforslaget fik sin endelige Form og hurtig derefter kunde forelægges. Saa sent, som efter at Lovforslaget var udarbejdet, er der indkommet Besvarelser fra Kommunerne. Den ene Grund er altsaa, at de Oplysninger, der var nødvendige til Lovforslagets Behandling, ikke har kunnet tilvejebringes før. Den anden Grund har jo været den, at vi har haft politiske Kriseforhold og en Folkeafstemning, som blandt andet medførte en Pause i Rigsdagens Arbejde. Men jeg beder de ærede Medlemmer være overbeviste om, at jeg skal lægge mig Deres Ord paa Side og bestræbe mig efter bedste Evne for at efterkomme dem.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) nævnte, at han ønskede Udvalg nedsat for at faa et enkelt Forhold særlig belyst, nemlig Bestemmelserne i § 6 om den Maade, hvorpaa Statstilskudet skal beregnes, og med Hensyn til de Foranstaltninger, som omhandles i § 2, omfattende alle Kommunens Beboere. Det ærede Medlem mente, at denne Bestemmelse vil det være ugørligt at anvende, eller den vil i hvert Fald paalægge Kommunerne en saa stor Byrde, at man ikke ret har Lov dertil. Saaledes som Bestemmelsen er affattet, er den udformet i Folketinget, og jeg maa maaske tilføje, at den er ikke en Frugt af Teori, men at den hviler paa praktisk Erfaring, maaske ikke fra alle Kommuner, men i hvert Fald fra en enkelt. Bestemmelsen er nemlig opstaaet derved, at Rønne Byraad paa et vist Tidspunkt forespurgte, om det havde Ret i, at det, naar det vilde fastsætte en fast Brødpriis for alle Kommunens Beboere, da var berettiget til at modtage Statstilskud for den Del af denne Brød-